

og teknologiske områder med det formål at afslutte bilaterale og multilaterale aftaler, som kunne lette tilnærmelsen mellem stater og fremme venskabelige relationer imellem dem. Forslaget anbefalede ligeledes til alle medlemsstaterne at tage skridt til at udbrede ideerne om fredelig sameksistens imellem stater i skoler, i pressen, i radioen og i fjernsyn. Den 1. december 1958 fremsatte Argentina et resolutionsforslag på følgende 9 landes vegne: Argentina, Bolivia, Ceylon, Tjecoslovakiet, Ghana, Indien, Irland, Jugoslavien og Østrig. I henhold til dette forslag

1) bekræfter plenarforsamlingen De Forenede Nationers principper,

2) opfordrer plenarforsamlingen alle medlemsstater til at leve sammen i overensstemmelse med pagtens ordlyd og ånd,

3) henstiller forsamlingen til alle medlemsstater at henvise til FN-organisationen for en fredelig løsning de problemer, som skader de fredelige og venskabelige forbindelser mellem staterne, eller som truer international fred,

4) opfordrer forsamlingen medlemsstaterne til at tage effektive skridt henimod gennemførelsen af principperne om fredelige og venskabelige forbindelser,

5) anbefaler plenarforsamlingen, at alle medlemsstater tager praktiske skridt i overensstemmelse med og ikke i strid med De Forenede Nationers og de særlige institutioners programmer for at ophjælpe åbent, frit og venskabeligt samarbejde og forståelse, for så vidt angår økonomi, kultur, videnskab, teknologi og kommunikation, og endelig byder plenarforsamlingen aftaler mellem medlemsstater, som fremmer eller vil fremme opnåelsen af målene i denne resolution, velkommen.

Den amerikanske repræsentant udtalte, at USA ville støtte 9-magtsforslaget, men undlod ikke med udgangspunkt i forslagets paragraf 5 at rette angreb på de østeuropæiske lande for sådanne handlinger og udtalelser, som står i vejen for fredelige og venskabelige forbindelser imellem landene, og som i sidste ende var en trussel for verdensfreden. Han henviste i denne forbindelse navnlig til østbloklandenes forhindring af den frie kommunikation mellem øst og vest, f. eks. ved anvendelsen af støjsendere i æteren. Endvidere fremhævedes

fra USAs side, ligesom fra andre taleres side, at en resolution som den foreliggende i virkeligheden var overflødig, eftersom de samme retningslinjer var nedfældet i FN's pagt, hvilken alle medlemslande har forpligtet sig til at overholde. Den sovjetiske repræsentant påpegede bl. a. kommunismens fredelige ideologi, og i besvarelse af USAs angreb på østbloklandenes opførsel opsummerede han en række handlinger, som Sovjetunionen havde foretaget med henblik på at sikre verdensfreden, f. eks. forslag om ikke-angrebspagter mellem landene og forslag om møder på højeste plan imellem regeringschefer.

Drøftelserne afsluttedes med et tjecoslovakisk indlæg, der med henvisning til de amerikanske militærmaskiners stadige overflyvninger af Tjecoslovakiet påpegede USAs „aggressive holdning“ og „trusler mod freden“. Fra tjekisk side blev det oprindeligt stillede resolutionsforslag trukket tilbage.

Det af de 9 lande stillede resolutionsforslag blev vedtaget af udvalget den 5. december 1958 med 69 stemmer, ingen imod, medens ét land (Kina) undlod at stemme.

Dette resolutionsforslag blev bekræftet af plenarforsamlingen den 10. december 1958 med 77 stemmer, ingen imod, medens 1 land (Kina) afholdt sig fra at stemme.

10. Inderne i Sydafrika.

(Dagsordenens punkt 62).

Efter begæring af Indien og Pakistan blev ovennævnte spørgsmål for 12. gang sat på plenarforsamlingens dagsorden, efter at disse landes henvendelser til Den sydafrikanske Union om optagelse af forhandlinger var forblevet ubesvaret.

Iran, Mexico, Philippinerne og Jugoslavien forelagde i det særlige politiske udvalg et resolutionsforslag, der fulgte retningslinjerne angivet i den af 12. plenarforsamling vedtagne resolution, (jfr. beretningen til folketinget angående De Forenede Nationers 12. plenarforsamling sp. 516).

I resolutionsforslagets stk. 1, bemærker man sig, at Indien og Pakistan på ny har erklæret sig villige til at optage forhandlinger med Den sydafrikanske Union i overensstemmelse med FN's ønsker herom, og under den forudsætning, at sådanne forhandlinger ikke på nogen måde vil præjudicere deres egen stilling eller den stilling,